

forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. [af Alfred Jensen m. fl.]

Valgt blev: *Ravn, Bladt, Bundvad, Einer-Jensen, Lund Jensen, Wiggo Larsen, Hans Rasmussen, Robert Sørensen, Lorentzen, Anders Andersen, Søren Andersen, N. Chr. Christensen, Conrad Kofoed, Poul Sørensen, Clausen (Olufskjær), Jacob Pedersen og Aage Fogh.*

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om foranstaltninger mod olieforurening af havet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1415, fremsættelsen i tidenden sp. 2601).

Lovforslaget sattes til forhandling.

M. Larsen: Olieforurening af havområder er et gammelt problem, men desværre er det i stadig udvikling, eftersom olieforbruget verden over bliver større og større. Bekæmpelsen af dette onde har været forsøgt igennem en del år med større eller mindre held, men bliver stadig mere og mere aktuel.

Allerede i 1926 sammenkaldte De Forenede Staters regering til en international konference i Washington for at søge gennemført internationale regler til undgåelse af olieforureningen. På denne konference, hvor også den danske regering var repræsenteret, opnåedes der enighed om et konventionsudkast, hvorefter det skulle være forbudt at udtømme olie indenfor en afstand af 50 miles fra kysterne. Selvom udkastet aldrig blev undertegnet, gennemførte dog en del rederier i forskellige lande, herunder også Danmark, frivilligt udkastets bestemmelser. På foranledning af den britiske regering tog Folkeforbundet i 1934 initiativet til nedsættelse af en international ekspertkomité, der fik til opgave at fremkomme med forslag til en international

løsning af spørgsmålet. Denne komité udarbejdede et konventionsudkast, hvilende på samme principper som Washingtonudkastet; det var mere detaljeret, bl. a. anbefalede installering af separatoranlæg i alle nybygninger af skibe og oprettelse i havnene af anordninger til at udskille olie og vand fra skibene.

Folkeforbundet vedtog i 1936 at indkalde til en konference angående spørgsmålet, men Folkeforbundet var dengang svagt, og konferencen blev aldrig afholdt. Efter verdenskrigen 1939—45 tog De Forenede Nationer spørgsmålet op til undersøgelse, og på foranledning af det økonomiske og sociale råd udsendte generalsekretæren i 1950 en rundskrivelse til medlemsregeringerne, hvori han bad disse give deres mening tilkende om, hvorvidt man skulle søge sagen løst snarest eller man skulle afvente oprettelsen af den mellemstatlige rådgivende søfartsorganisation. Flertallet af de adspurgte var af den opfattelse, at sagen burde løses snarest.

Imidlertid havde den britiske regering i 1952 nedsat en kommission til at foretage en grundig undersøgelse af hele spørgsmålet om olieforurening. Denne kommission afgav en rapport i juli 1953 til den britiske regering, som på grundlag af de resultater, rapporten udviste, meddelte De Forenede Nationers generalsekretær, at regeringen — altså den britiske — havde til hensigt snarest at indkalde alle søfartsnationer til en konference med det formål at opnå enighed om, hvilke forholdsregler der burde tages for at hindre olieforureningen. Efter at De Forenede Nationer havde erklæret sig enige heri, indbød England i 1954 til en konference for søfartsnationer med en bruttotonnage af over 100 000 t. Konferencen begyndte i London i april 1954 og sluttede den 12. maj 1954. I konferencen deltog ialt 32 lande, deriblandt Danmark, og 10 andre lande havde sendt observatører. Disse 42 lande repræsenterede 95 pct. af verdenstonnagen.

Resultatet af konferencens arbejde blev